

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของ
มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

Knowledge and Understanding in Computer Related Crime Act B.E 2550(2007) of
Graduated Information Technology Students in Private Universities in Bangkok

.....

ชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
Email: chadarat_phi@utcc.ac.th

สิริธร เจริญรัตน์

อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
Email: sirithorn_jal@utcc.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ □ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยซึ่งแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นแบบสอบถาม ส่วนที่สองเป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทั้งในหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยในส่วนของแบบสอบถามใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในส่วนแบบทดสอบใช้โปรแกรม TAP เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ เช่น ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบในหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากกว่าหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ (2) นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมสัมมนา เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ (3) มหาวิทยาลัยของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ (4) นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ (5) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ นักศึกษาส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลจากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือทางโทรทัศน์

คำสำคัญ: ความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

Abstract

The purpose of this research is to study knowledge and understanding in Computer Related Crime Act. B.E. 2550 (2007) of 202 graduated information technology students in private universities in Bangkok Metropolis. The instruments utilized in this research are two parts, questionnaire and testing, which examine students' knowledge and understanding of Computer Crime Act B.E 2550 (2007) in chapter 1 Computer-Related Offences and chapter 2 Competent Officials. The data collected were analyzed by software SPSS using the t-test and Chi-square for the percentage, means, and standard deviations which proceeded with level of significance as 0.05 for the questionnaire and analyzed by software TAP proceeded with the difficulty index and discrimination index for the quality of the test.

The result from this research is that (1) Most students have levels of knowledge and understanding about the Computer Crime Act B.E 2550 at a moderate level and the average of tests in chapter 1, Computer-Related Offences, is more than chapter 2, Competent Officials. (2) Most students have never participated in training or seminars on Computer Related Crime Act. (3) Most of sample's university courses have not contents with this Act (4) and most of students want a course that relates about this Act. (5) The study found that the students got the most information and knowledge relating to this Act from the website, followed by television.

Keywords : knowledge and understanding, Computer Related Crime Act.

บทนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 ที่ผ่านมา โดยมีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดฐานความผิด บทลงโทษ และอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดหน้าที่ผู้ให้บริการซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานที่สำคัญในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ การบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายที่มีคุณประโยชน์อย่างยิ่ง แต่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตกับคนในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากนักศึกษาในกลุ่มนี้จะกลายเป็นบุคลากรที่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์โดยตรง เช่น ผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ ผู้พัฒนาระบบงานสารสนเทศ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในการทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์ในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลทั้งหมดและผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงยุติธรรม และสถาบันการศึกษา เพื่อนำใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับระดับความรู้ของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ต่างๆ มีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
3. เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

สมมติฐานการวิจัย

1. รายวิชาที่เปิดสอนเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
2. นักศึกษาต่างเพศมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แตกต่างกัน

3. นักศึกษาต่างอาชีพมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แตกต่างกัน

4. ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่ได้รับจากการอบรมของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทั้งในหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่

พระราชบัญญัติ หมายถึง บทกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่เป็นประจำตามปกติ เพื่อวางระเบียบบังคับความประพฤติของบุคคลรวมทั้งองค์กรและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีฐานะสูงกว่าบทกฎหมายอื่น ๆ นอกจากรัฐธรรมนูญ ก่อนประกาศใช้บังคับ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความรู้ □ และความสนใจเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและพรรณนาวิเคราะห์สรุปผล

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 5 มหาวิทยาลัย คือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยธบุรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยสยามโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 202 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้มีสองส่วนคือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบสอบถาม แบบสอบถามในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed End Question) ประเภทคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปี เกรดเฉลี่ย และ อาชีพ จำนวน 5 ข้อ

แบบทดสอบ แบบทดสอบในการวิจัยนี้ เป็นแบบทดสอบวัดระดับความรู้ □ ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบความรู้ □ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ โดยข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 12 ถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติในมาตราที่ 5 ถึงมาตราที่ 16 ซึ่งมีทั้งหมด 12 ข้อ คะแนนเต็ม 12 คะแนน และข้อที่ 13 คือคำถามเกี่ยวกับการรับทราบข้อมูลในพระราชบัญญัตินี้ในมาตราที่ 17

ส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้ □ เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่มาตราที่ 18 ถึงมาตราที่ 30 โดยมีข้อคำถาม 20 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) ใช้ค่าสถิติ ร □ ้อยละ ค่าเฉลี่ย ส □ วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค □ ่าต่ำสุด และ สัมประสิทธิ์การกระจาย สถิติวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ chi-square test , t – test เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบ ใช้ค่าสถิติเพื่อวิเคราะห์สถิติของผู้สอบ ประกอบด้วยเปอร์เซ็นต์ในการตอบถูก การจัดระดับความรู้ความเข้าใจ ช่วงความเชื่อมั่นของนักศึกษาแต่ละคน สถิติพื้นฐานของกลุ่มผู้สอบ จำนวนข้อที่ตอบถูกแต่ละคน และจำนวนข้อที่ตอบผิดแต่ละคน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก โดยมีเกณฑ์การพิจารณาค่าความยาก และเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกดังนี้

เกณฑ์การพิจารณาค่าความยาก

ความยาก (p)	ความหมาย
0.00-0.19	ข้อสอบยาก ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.20-0.39	ข้อสอบค่อนข้างยาก สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป
0.40-0.60	ข้อสอบยากพอเหมาะ สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป
0.61-0.80	ข้อสอบค่อนข้างง่าย สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป
0.81-1.00	ข้อสอบง่าย ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง

เกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก

อำนาจจำแนก (r)	ความหมาย
ต่ำกว่า 0	ข้อสอบจำแนกไม่ได้ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.00-0.19	ข้อสอบจำแนกได้ต่ำ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
0.20-0.29	ข้อสอบจำแนกได้พอใช้ สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป
0.30-0.39	ข้อสอบจำแนกได้ดี สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป
0.40 ขึ้นไป	ข้อสอบจำแนกได้ดีมาก สามารถเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป

การวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบใช้แบบอิงกลุ่ม (Norm Reference) โดยจะยึดพื้นที่ได้โค้งปกติตามวิธีของแคโจริ (Cajoris' Method) ซึ่งใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนที่ได้ออกเป็นระดับความรู้แต่ละระดับ คือระดับดีมากต้องได้คะแนนมากกว่าคะแนนเฉลี่ยบวก 1.50 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับดีต้องได้คะแนนระหว่างคะแนนเฉลี่ยบวก 0.5 – 1.50 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพอใช้ต้องได้คะแนนระหว่างคะแนนเฉลี่ยบวก/ลบ 0.5 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที่เหลือเป็นระดับอ่อนหรือไม่ดี ดังนี้

ระดับความรู้	ช่วงคะแนน
ดีมาก	$\bar{X} + 1.5 \text{ S.D.}$
ดี	$\bar{X} + 0.5 \text{ S.D.}$ ถึง $\bar{X} + 1.5 \text{ S.D.}$
ปานกลางหรือพอใช้	$\bar{X} - 0.5 \text{ S.D.}$ ถึง $\bar{X} + 0.5 \text{ S.D.}$
อ่อน หรือ ไม่ดี	น้อยกว่า $\bar{X} - 0.5 \text{ S.D.}$

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 65.35 เป็นนักศึกษาช่วงอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ร้อยละ 47.03 รองลงมาคือนักศึกษาช่วงอายุ ระหว่าง 21-25 ปี และอายุระหว่าง 31-35 ปี ตามลำดับ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.26 -3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.97 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.75-3.00 และ 3.51-3.75 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ยังไม่ประกอบอาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.63 รองลงมา คือ โปรแกรมเมอร์ และเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ ตามลำดับ

ข้อมูลปัจจัยแวดล้อม

จากผลการศึกษาศาสามารถสรุปได้ดังข้อมูลตามตารางที่ 1-9

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของช่องทางในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ช่องทางในการประชาสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
การเรียนรู้ในชั้นเรียน	31	10.30
สื่อวิทยุ	20	6.64
โทรทัศน์	48	15.95
การจัดอบรม/สัมมนา	44	14.62
สื่อสิ่งพิมพ์	42	13.95
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	39	12.96
เว็บไซต์	77	25.58
อื่นๆ	0	0
รวม	301	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของเว็บไซต์ที่เป็นช่องทางที่ใช้ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ
เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย	25	14.37
เว็บบล็อก	26	14.94
เว็บไซต์ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ	61	35.06
เว็บไซต์กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	44	25.29
เว็บไซต์อื่นๆ	18	10.34
รวม	174	100.00

หมายเหตุ เว็บไซต์อื่นๆ หมายถึง กรณีที่นักศึกษาระบุคำตอบเอง โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน ได้แก่ <http://www.pantip.com> <http://www.sanook.com> <http://www.thaiadmin.org> <http://www.mthai.com> และ เว็บไซต์ของบริษัทที่นักศึกษาทำงานอยู่ เป็นต้น

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล /ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

สื่อที่ใช้การเผยแพร่ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การเรียนในชั้นเรียน	29	14.36
สื่อวิทยุ	9	4.46
โทรทัศน์	96	47.52
การจัดอบรม/สัมมนา	22	10.89
สื่อสิ่งพิมพ์	12	5.94
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	9	4.46
เว็บไซต์	25	12.38
อื่นๆ	0	0.00
รวม	202	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักศึกษาต้องการได้รับความรู้เรื่องพระราชบัญญัติ
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สาเหตุที่นักศึกษาต้องการได้รับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
สนใจในการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	92	22.60
ใช้ในการเรียนในชั้นเรียน	19	4.67
คิดว่าเรื่องดังกล่าวมีความสำคัญต่อวิชาชีพ	97	23.83
เพื่อไม่กระทำความผิด ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์	126	30.96
เพื่อให้รู้เท่าทันกฎหมายใหม่	73	17.94
อื่นๆ	0	0
รวม	407	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสาเหตุที่นักศึกษาไม่ต้องการได้รับความรู้เรื่องพระราชบัญญัติ
(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ต้องการได้รับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่เห็นตัวอย่างของการกระทำผิดที่เข้าข่ายตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว	25	16.03
ยังไม่เห็นการลงโทษของผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว	40	25.64
พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเรื่องของกฎหมาย เข้าใจยาก	37	23.72
เพราะไม่สนใจ	22	14.10
เพราะไม่ใช้ในการเรียนในชั้นเรียน	13	8.33
เพราะไม่ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว	19	12.18
รวม	156	100.00

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาที่มีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติ

รายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ	จำนวน	ร้อยละ
มี	88	43.56
ไม่มี	114	56.44
รวม	202	100.00

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ต้องการให้เปิดวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
ในรายวิชาของสาขา

ความต้องการให้เปิดวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	131	64.85
ไม่ต้องการ	71	35.15
รวม	202	100.00

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาเคยได้รับฟังการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ในรายวิชาของสาขา

การได้รับฟังการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	52	25.74
ไม่เคย	150	74.26
รวม	202	100.00

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ต้องการให้มีการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ในรายวิชาของสาขาของนักศึกษา

ความต้องการให้มีการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	163	80.69
ไม่ต้องการ	39	19.31
รวม	202	100.00

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

รายวิชาที่เปิดสอนเกี่ยวกับ ความผิดเกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ผลการทดสอบ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 (ดูผลจากตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ตารางแสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่เคยเรียนและไม่เคยเรียน วิชาที่เปิดสอนเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

นักศึกษา	จำนวน (n)	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	t-value	t-prob
เคยเรียน	52	14.02	6.42	0.864	0.389
ไม่เคยเรียน	150	13.03	7.31		

สมมติฐานที่ 2

นักศึกษาต่างประเทศ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 (ดูผลจากตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ตารางแสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ของนักศึกษา เพศหญิงและเพศชาย

นักศึกษา	จำนวน (n)	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	t-value	t-prob
ชาย	132	13.11	7.29	-0.498	0.619
หญิง	70	13.63	6.74		

สมมติฐานที่ 3

นักศึกษาต่างอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ สนับสนุนสมมติฐานที่ 3 (ดูผลจากตารางที่ 12) และเมื่อพิจารณาจากตัวเลขในตารางจะเห็นว่า อาชีพที่มีความรู้ความเข้าใจในระดับดีมากส่วนใหญ่ประกอบอาชีพผู้ดูแลระบบ

ตารางที่ 12 ตารางแสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาในแต่ละอาชีพ

ระดับ ความรู้ ความ เข้าใจ	อาชีพ														Chi- square Value	Chi- square prob
	อาจารย์		เจ้าหน้าที่ คอมพิวเตอร์		โปรแกรม เมอร์		นักวิเคราะห์ ระบบ		ผู้ดูแลระบบ		ผู้ประกอบ การ		ยังไม่ประกอบ อาชีพ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อ่อน	1	0.50	8	3.96	14	6.93	2	0.99	4	1.98	2	0.99	25	12.38	33.32	0.015
ปานกลาง	9	4.46	15	7.43	10	4.95	4	1.98	5	2.48	3	1.49	25	12.38		
ดี	10	4.95	12	5.94	10	4.95	2	0.99	5	2.48	2	0.99	22	10.89		
ดีมาก	0	0.00	0	0.00	2	0.99	2	0.99	5	2.48	0	0.00	3	1.49		
รวม	20	9.90	35	17.33	36	17.82	10	4.95	19	9.41	7	3.47	75	37.13		

สมมติฐานที่ 4

ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่ได้รับการอบรมของแต่ละหน่วยงาน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ ไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 4 (ดูผลจากตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ตารางแสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่ได้รับจากการอบรมของแต่ละหน่วยงาน

ระดับ ความรู้ ความ เข้าใจ	หน่วยงาน														Chi- square Value	Chi- square prob
	กระทรวง ICT		เนคเทค		สวทช		มหาวิทยาลัย		สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ		สมาคมผู้ดูแล เว็บไทย		บริษัทที่ นักศึกษาทำงาน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อ่อน	3	3.75	1	1.25	3	3.75	4	5	0	0	1	1.25	9	11.25	11.021	0.893
ปานกลาง	5	6.25	4	5	3	3.75	7	8.75	1	1.25	0	0	10	12.5		
ดี	5	6.25	1	1.25	3	3.75	4	5	1	1.25	2	2.5	5	6.25		
ดีมาก	2	2.5	1	1.25	0	0	2	2.5	1	1.25	0	0	2	2.5		
รวม	15	18.75	7	8.75	9	11.25	17	21.25	3	3.75	3	3.75	26	32.5		

การวิเคราะห์ข้อสอบ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์คะแนนจากแบบทดสอบของนักศึกษาในความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ (ดูผลจากตารางที่ 14, 15, 16)

ตารางที่ 14 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

พระราชบัญญัติฯ	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	ชาย	132	6.64	3.85
	หญิง	70	7.09	3.68
หมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่	ชาย	132	6.46	5.20
	หญิง	70	6.54	4.96
รวม หมวด 1 และหมวด 2	ชาย	132	13.11	7.29
	หญิง	70	13.63	6.74
รวม		202	13.28	7.08

ตารางที่ 15 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนของนักศึกษาทั้งหมด

จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ (mean score)	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สัมประสิทธิ์ของการแปรผัน (CV) %	ความเบ้
202	13.28	41.5	27	0	7.08	53.31	-0.343

ตารางที่ 16 แสดงระดับความรู้ของทุกมหาวิทยาลัย

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
อ่อน	56	27.72
ปานกลาง	71	35.15
ดี	63	31.19
ดีมาก	12	5.94
รวม	202	100

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบของนักศึกษา ในหมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากกว่าหมวด 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย t-test, Chi-square โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัตินี้ ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าอบรมสัมมนาในเรื่องพระราชบัญญัตินี้ มหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ

การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลหรือความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติ จากการศึกษพบว่า นักศึกษารับทราบข้อมูลจากเว็บไซต์มากที่สุด รองลงมาคือทางโทรทัศน์ แต่สื่อที่นักศึกษาคิดว่ามีประสิทธิภาพที่สุดในการในการเผยแพร่พระราชบัญญัติคือ โทรทัศน์ รองลงมาคือ การเรียนในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในระดับปานกลาง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สถาบันการศึกษา ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง
2. จากผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละเทียบกับคะแนนเต็ม ในหมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากกว่า หมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สถาบันการศึกษา ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ หมวดที่ 2 พนักงานเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น
3. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเรียน เข้าอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้นควรกำหนดหลักสูตรให้มีการแทรกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้กับนักศึกษาโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ และจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ให้มากขึ้น
4. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ต้องการให้มีการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงต้องการให้เปิดวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติในรายวิชาของสาขาของนักศึกษา ดังนั้น ผู้บริหาร อาจารย์ และ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติและเปิดวิชาที่สอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ในรายวิชาของสาขาของนักศึกษา
5. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษารับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ทางเว็บไซต์มากที่สุด โดยผ่านทางเว็บไซต์ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ รองลงมาคือเว็บไซต์กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยตามลำดับ ดังนั้น ควรเพิ่มการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ผ่านเว็บไซต์ของคณะหรือเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2550. การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้กับกฎหมายใหม่. ณ ห้อง ESCAP HALL ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ กรุงเทพฯ, 2550.

ชวาล แพร์ตกุล. 2526. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ณัฐภรณ์ หลาวทอง. 2547. รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาคลังข้อสอบวิชา 2702303 การวัดและการประเมินผลทางการศึกษาด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไพศาล หวังพานิช. 2526. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

วรุณ โปธินาม. 2548. ความรู้ความเข้าใจของพนักงานบริษัทต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ในงานศิลปกรรม ด้านงานศิลปกรรมประยุกต์ กรณีศึกษา พนักงานบริษัทโมเดิร์นฟอรั่ม กรุ๊ป จำกัด (มหาชน). ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมชัย ฤทธิผลิน. 2550. ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค จากรถ พ.ศ. 2535. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สิริธร เจริญรัตน์. 2551. ความรู้และความสนใจเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

อาภาพร ไตรวรรณเกษม. 2540. ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการในเรื่องพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาอังกฤษ

Bloom, B.S. & Other. 1971. Evaluation to Improve Learning. New York : McGraw-Hill Book Company.

ออนไลน์

คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.etcommission.go.th>. สืบค้น 10 พฤศจิกายน 2550.

พรเพชร วิชิตชลชัย. คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.etcommission.go.th>. สืบค้น 10 มีนาคม 2551.

เว็บไซต์วัดผล สถิติ และวิจัยทางการศึกษา. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางการวัดผลและวิจัยการศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.watpon.com/th/mod/resource/view.php?id=14>. สืบค้น 10 พฤศจิกายน 2550.